

Βαγγέλης Ηλιόπουλος

Ο Αληθινός ΤΡΙΚΕΡΑΤΩΨ φοβάται;

εικονογράφηση
Κωνσταντίνα
Καπανίδου

Μάθε κι εσύ
να αναγνωρίζεις,
να αντιστέκεσαι
και να αντιστάς
στον σχολικό
εκφοβισμό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Στο σχολείο όλοι ετοιμάζονταν
για τον χορό των προϊστορικών
τεράτων κι ο Πάρης ήταν για
πρώτη φορά χαρούμενος.
Φίλους δεν είχε.

Πέρσι ήταν σε άλλο σχολείο,
σε άλλη πόλη, σε άλλο κράτος!
Και δεν έφτανε που η πατρίδα
ήταν για αυτόν μια άγνωστη χώρα,
δεν έφτανε που δε μιλούσε καλά
τη γλώσσα της, δεν μπορούσε
να πει και το ρο, κι ας υπήρχε
στο όνομά του.

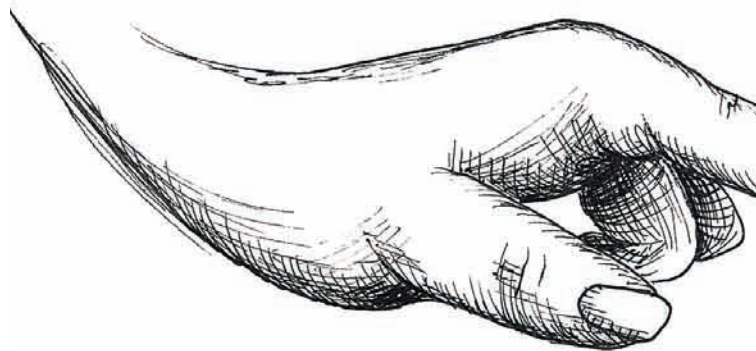
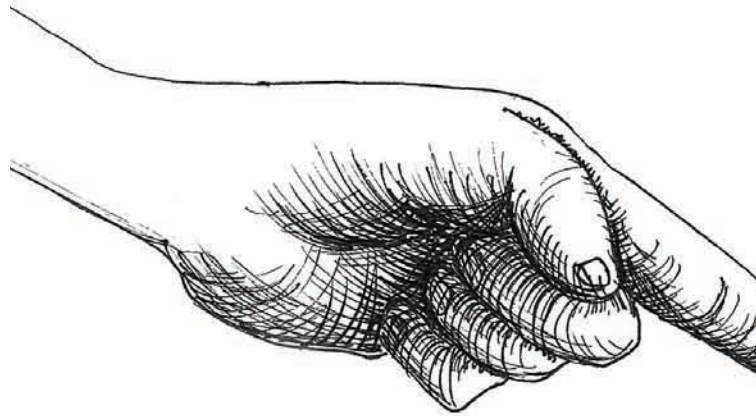

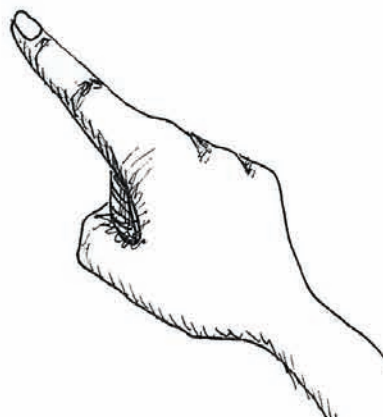
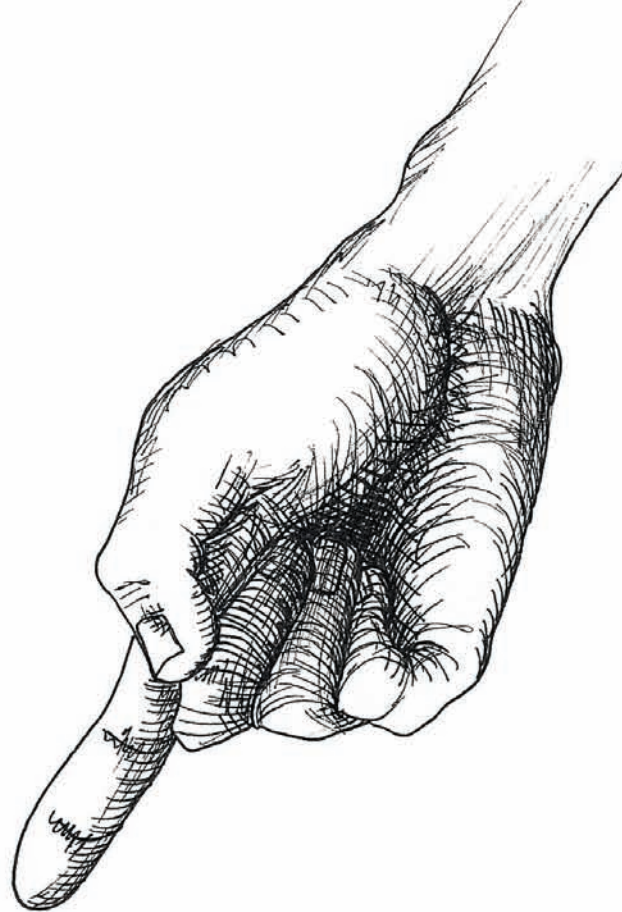
Την πρώτη μέρα ο Αχιλλέας
τον πλησίασε και τον ρώτησε:

- Πώς σε λένε;
- Πάρη, του απάντησε.
- Πάν; Όνομα είναι αυτό;
- Αρχαίο ελληνικό, απάντησε
κι όλοι έβαλαν τα γέλια.

Από τότε τον κορόιδευαν.
Τον φώναζαν Πάν-πάει,
κι όποτε μιλούσε, γελούσαν.
Αυτός κοκκίνιζε και δεν
Ξανάνοιγε το στόμα του.

Η Αφροδίτη και η Ελένη
τον συμπαθούσαν, αλλά
δεν το έδειχναν γιατί,
αν ο Οδυσσέας, ο διπλανός του,
το καταλάβαινε, θα τις
κορόιδευε κι αυτές.

Αυτός κι ο Αχιλλέας ήταν
οι αρχηγοί της τάξης κι
έκαναν κουμάντο στην αυλή.
Δεν τον έπαιζαν ποτέ.

Όταν χωρίζονταν σε ομάδες,
κανείς δεν ήθελε να τον πάρει
στην ομάδα του.

Σε όποιον τολμούσε να τον
πλησιάσει του φώναζαν:

«Τι θέλεις με τον Πάν-πάει;
Αυτός πάει!».

Έτσι, κάθε πρωί κάπου πονούσε
και δεν ήθελε να πάει σχολείο.
Τη μια μέρα η κοιλιά, την άλλη
το κεφάλι και την επομένη
το στομάχι του.

Την ημέρα όμως που τους
είπε η δασκάλα για τον χορό,
ο Πάρης γύριζε για πρώτη
φορά στο σπίτι χαρούμενος.
Κι όπως από τη χαρά του
τραγουδούσε, βγήκε από τον
δρόμο και άρχισε να περπατά
στην παραλία. Πλησίασε εκεί
που σκάει το κύμα και τότε
είδε κάτι παράξενο.

